

Turistens Klagan

Cornelis Vreeswijk

Det sjunger några ungar på Karl Johan.
dom låter starka och fina som bara ungar kan.
själv e jag bakom lås och bom på mitt hotell.
en kväll bak barrikaden en vanlig kväll.

över mitt huvud svävar en kolsvart gam.
i rummet bredvid mitt sjunger en tokig dam.
och jag är trött och tveksam men deras sång är gla'.
om inga ungar finnes så slutar ja'.

min dam. att språket slinter i vissa fall...
på grund av snö som blöter... fast den är kall...
stor sak däri. skidåkning har också charm.
gnid in ditt skinn med nässlor, så du blir varm...

men det ska vara nässlor från vikens kant.
och inga sneda nässlor från ruinens brant.
bevara oss från dem som dessa saluför.
oss. och dem glada ungarna här utanför.

när inga ungar längre finns är allting slut.
vad är det då för mening om man står ut?
visst har det blivit kaos i tidens lopp,
men så länge det finns ungar så finns det hopp.